suurepäraseid tehnilisi võimeid ja kunstiliste käsitluste mitmekesisust.

Peale eespool nimetatud näituste on peetud 1936. a. veel arvukalt üld-, üksik- ja eranäitusi. Siin mainigem eksliibriste-näitust Tartus, vanameistrite teoste näitust Tallinna Kunstihoones, aasta algul, Eesti Kunstnikkude Liidu näitust Kunstihoones Tallinnas ja kunstinäitust „Vanaaegne Eesti" Kurselli kunstisalongis aprillis, Akad. Kunstnike Koondise näitust Narvas jne.

Kõik need näitused räägivad järjest kasvavast tegevustihenemisest meie kunstnikkonnas. Kahju ainult, et koos selle nähtusega ei esine meie kunstielu süvendamispüüded. Ajakirjanduses on juhitud tähelepanu osa näituste madalale tasapinnale, mida põhjustab eriti näituste korraldamises asjatundlike žüriide puudumine üksikuis organisatsioonides. Sihtkapitali mõlema näituse puhul on ajakirjanduses tähelepanu juhitud rea vanemate ja tuntud kunstnike tagasihoidlikuks muutumisele näitustel esinemises. Seesuguse nähtuse peapõhjusena nimetatakse aga arusaamatusi ja lahkhelisid meie kunstnikkonna organiseerimises. Kõigi niisuguste põhjuste ja asjaolude tagajärjel võime 1936. a. näitustesarjas leida koguni tugevamaid kõikumisi tasemes, kui seda võidi märgata varemail aastail. Edaspidised näituste korraldused peavad ette võtma nähtavasti karmimaid abinõusid näituste sisulise taseme ja teadliku läbiviimise tõstmiseks. See on vajalik selleks, et näituste arvu kasvuga ei kahaneks teadliku publiku huvi näituste vastu.

Välisnäitustest Eestis tuleb esile tõsta Läti kunstinäitust, mis oli meil esmakordne ja sai üldjoontes hea hinnangu osaliseks.

Eesti kunsti esinemisest mujal vt. ptk. „Eesti välismaal".

Eesti kunsti avaliku ja ühiskondliku elu teenistusse r a k e n d a m i s e p ü ü d e d on teinud 1936. a. märgatava edusammu. Kogu aasta kestel on süvenenud meie graafikute rakendamine raamatuillustratsiooni ja trükitoodete kaunistamise töösse. Eksliibriste alal on märgata järjest suurenevat toodangut A. Vabbe, K. Lutsu, H. Mugasto jt. graafikute ja joonistajate juhtimisel. Kuid ka asutiste, omavalitsuste ja seltskondlike organisatsioonide tarve kunstnikkonda rakendada on näidanud tunduvat kasvu. Nii on näit. Tallinna ja Tartu linnavalitsused andnud kunstnikele tellimisi või omandanud töid (riigitegelaste portreed); Viljandi linnavalitsus ostis perekonnaseisuametisse Lüdia Nirgi maali ja V. Ploksilt reljeef-maali „Paju lahing"; Balti jaama einelauaruumi seati aprillis üles R. Nymani pannoo; Tartu seltskondlikud organi-

Eesti kroonika 1936, lk. 118